

POSTANOWIENIE

Dnia 13 września 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Krzysztof Pietrzykowski

SSN Katarzyna Tyczka-Rote (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi M. N. o wznowienie postępowania w sprawie z
powództwa M. N.
przeciwko M. Z. i in., o zapłatę,
po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym
w dniu 13 września 2007 r.,
zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 23 maja 2007 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny, powołując się na art. 410 § 1 k.p.c. odrzucił – jako nie opartą na ustawowej podstawie - skargę powoda M. N. o wznowienie postępowania w sprawie z jego powództwa przeciwko [...] o zapłatę. Sąd wyjaśnił, że wprowadzie powód powołał się na podstawę z art. 403 § 2 k.p.c. (późniejsze wykrycie takich okoliczności faktycznych lub środków dowodowych, które mogłyby mieć wpływ na wynik sprawy, a z których strona nie mogła skorzystać w poprzednim postępowaniu), jednak wskazaną przez niego okolicznością były ustalenia zawarte w motywach wyroku wydanego w innej sprawie. Ustalenia te nie stanowią później wykrytych okoliczności faktycznych, gdyż odnoszą się do faktów, które istniały już wcześniej i zostały sądowi przedstawione w toku postępowania, a nadto mają charakter ustaleń prawnych (że powodowi przysługiwało prawo do zajmowania części placu), nie mieszczących się w dyspozycji art. 403 § 2 k.p.c., ani też innych przepisów określających podstawy wznowienia postępowania.

Sąd Apelacyjny wskazał także, że skarga o wznowienie postępowania została wniesiona po upływie trzymiesięcznego terminu przewidzianego w art. 407 § 1 k.p.c. Skoro skarżący dowiedział się o powoływanej przez siebie przyczynie wznowienia w dniu 22 stycznia 2007 r., termin do złożenia skargi upłynął mu 22 kwietnia 2007 r. Tymczasem skarga została wniesiona 23 kwietnia 2007 r., a więc jeden dzień po upływie terminu.

Powód zaskarżył powyższe postanowienie, wnosząc o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania. Podniesione zarzuty dotyczą naruszenia:

- art. 403 § 2 k.p.c. przez odmowę potraktowania orzeczeń wydanych w sprawie I C .../05 jako środka dowodowego, który mógł mieć wpływ na wynik sprawy objętej skargą, a z którego to dowodu powód nie mógł skorzystać w poprzednim postępowaniu;
- art. 365 § 1 k.p.c. przez odmówienie wyrokowi Sądu Okręgowego w K. z dnia 30.10.06 r. mocy wiążącej Sąd w niniejszym postępowaniu
- art. 407 § 1 k.p.c., art. 165 § 1 i 2 k.p.c. oraz art. 115 k.c. przez ustalenie, że wniosek o wznowienie postępowania jest spóźniony.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wydanie w innej sprawie wyroku prawomocnie rozstrzygającego między stronami jedną z kwestii spornych w toku sprawy, której dotyczy wnioski o wznowienie postępowania, stanowi zarówno nową okoliczność faktyczną, jak i nowy środek dowodowy mogący mieć wpływ na wynik tej sprawy. Z tego względu stanowisko Sądu Apelacyjnego, przyjmującego, że powołane przez skarżącego okoliczności a priori nie odpowiadają wymogom podstawy wznowienia z art. 403 § 2 k.p.c. nie są słuszne.

Błędne było także przyjęcie, że skarga została złożona z uchybieniem 3 - miesięcznego terminu liczonego od dnia doręczenia powodowi wyroku z tym uzasadnieniem, że termin upłynął 22 kwietnia 2007 r., bowiem - jak trafnie podnosi skarżący – termin 3 - miesięczny obliczany od dnia 22 stycznia 2007 r. przypadał w niedzielę, dlatego też, z mocy art. 115 k.c. w zw. z art. 165 § 1 i 2 k.p.c. skarga złożona przez powoda w poniedziałek 23 kwietnia 2007 r. wniesiona zostałaby z zachowaniem tego terminu.

Mimo jednak błędnego uzasadnienia postanowienie Sądu Okręgowego odpowiada prawu. Okolicznością, którą w swojej skardze powód przedstawia jako jej podstawę jest to, że „po wydaniu wyroku z dnia 25 października 2006 r. w innej sprawie wydany został wyrok w dniu 30 października 2006 r. (...), w którym prawomocnie oddalono apelację PHU „U.” Sp. z o.o. w K. od wyroku SR (...), w którym oddalone zostało powództwo PHU „U.” Sp. z o.o. o ustalenie na podstawie art. 189 k.p.c., że M. N. nie ma tytułu prawnego do części placu targowego przy ul. D., usytuowanego wokół Hali Targowej, przyległego do nasypu kolejowego położonego obok baru <C.>”. Skoro wydanie tego wyroku stanowi nową okoliczność faktyczną i nowy środek dowodowy, to oczywiste jest, że powód dowiedział się o nim z chwilą jego ogłoszenia, a zatem 30 października 2006 r. Wskazywany przez skarżącego jako początek biegu terminu z art. 407 k.p.c. moment doręczenia mu z uzasadnieniem wyroku Sądu Apelacyjnego z 25 października 2006 r. w sprawie, której wznowienia się domaga, nie może być traktowany jako data miarodajna w rozumieniu tego przepisu. Otrzymał wyrok z uzasadnieniem w formie pisemnej przedstawiał motywy, z którymi powód zapoznał

się już przy ogłoszeniu tego orzeczenia i nie zawierał żadnej informacji, którą można by uznać za źródło pozyskania przez powoda wiedzy o podstawie wznowienia. Trzymiesięczny termin do złożenia skargi liczyć należało zatem od 30 października 2006 r., co oznacza, że upłynął on 30 stycznia 2007 r. Skarga o wznowienie postępowania złożona przez powoda 23 kwietnia 2007 r. wniesiona została więc ze znacznym uchybieniem terminowi z art. 407 § 1 k.p.c., co uzasadniało jej odrzucenie na podstawie art. 410 § 1 k.p.c., jako spóźnionej.

Dodatkowo wskazać należy, że wyrok wydany w innej sprawie po prawomocnym zakończeniu sprawy, której wznowienia powód się domaga, nie wypełnia podstawy z art. 403 § 2 k.p.c., gdyż nie istniał w czasie, kiedy toczyło się postępowanie. Powołany przepis odnosi się zaś do okoliczności faktycznych i środków dowodowych, które istniały w tym czasie, a tylko nie były znane skarżącemu.

Z tych przyczyn zażalenie skarżącego nie mogło zostać uwzględnione i podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.